

tale om en Forøgelse af Personellet. Man vil sige: Vi have jo disse Skibe, og selvfølgelig maa vi kunne bemane dem saavel med Officerer som med Underofficerer og Mandstab. Dertil er imidlertid at svare, at ikke alle de Skibe, vi have, ere Mobilskibe, for at bruge den ærede Ministers Udtryk, de ere ikke brugelige dertil, og desuden se vi jo, at regelmæssig hvert Aar er en Del af Skibene i en saadan Tilstand, at de maa udskiftes og erstattes med nye, og det Spørgsmaal vil derfor ligge nær, om man ikke hellere end at forøge Flaadens Personel, fordi man dels har forøget Materiellet i den dobbelte Retning, jeg har nævnt, og dels tilfigter at forøge det yderligere, burde indrette Marinens Personel efter et mindre Antal Mobilskibe og foretage den fornødne Vending i Søværnsloven derefter, saa at man efterhaanden udfjød de gamle større Skibe, uden at erstatte dem med nye, men anvendte det tilsvarende Beløb paa Udviklingen af Somnevæsenet og paa Bygningen af mindre Skibe. Naar jeg ser Sagen fra dette Synspunkt, kan jeg ikke se Marfag til at gaa ind paa det Forslag, her er stillet. Det dreier sig ikke blot om en Udgift af 200,000 Kr. eller noget lignende aarlig, men vi hørte f. Ex. af det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, at en saadan Forøgelse af Flaadens Personel, som her er tilfigtet, maatte ogsaa føre efter sig en Forøgelse af Udrustningskontoen paa Finantsloven, en Udrustningskonto, der er steget paa Grund af Søværnsloven af 1880 fra 600,000 til 800,000 Kr., men jo stadig langt fra er tilstrækkelig. Det ærede Medlem, der sidst talte (Thomsen), og som jo selv har været Marineminister, betegnede den som overordentlig kneben, og endnu mere kneben vil den selvfølgelig blive, naar vi forøge Flaadens Personel i en saadan Grad, som her er foreslaaet. Selvfølgelig maa det Personel, vi have, have Uddannelse, og vi ere derfor gaade til at bevilge det fornødne dertil og have fundet os i denne Forøgelse fra 600,000 til 800,000 Kr. paa Finantsloven, skjøndt det ikke udtryffeligt er fastsat i Søværnsloven, men et Tillæg til Søværnsloven, som vil medføre en yderligere Forøgelse, vil jeg for mit Bedkommende ikke kunne gaa ind paa. Og dersom man kjender det ærede Marineministeriums Fremgangsmaade, som jeg nu i en længere Række har haft Leilighed til at lære den at kjende gennem Finantsudvalget, veed man, at det ærede Marineministerium ikke altid siger, maaste ikke heller altid er i Stand til at sige Thinget eller Finantsudvalget, hvilke Konsekventer med Hensyn til Udgiften de forskellige

Forslag, som vi vedtage, ville føre efter sig. Denne Forøgelse af Udrustningskontoen er ikke bleven omtalt. . . . (Marineministeren [Ravn]: Det er galt Atsammen!) . . . . Det gjør mig ondt, men jeg har mange Gange gjort den Erfaring, at vi blive høist overraskede i Finantsudvalget, naar man foreholder os Konsekventen af de Vedtagelser, vi have foetaget, og det er ogsaa noksom bekendt, at naar vi have vedtaget et Beløb til Marineministeriet paa Finantsloven, pleier det gjerne at overskrides ikke blot med 10 pCt., hvad den ærede Marineminister betragter som lovligt med Hensyn til Skibsbygning, men stundom i en meget større Form. Efter hvad der foreligger for os i Motiverne til Forslaget, saaledes som det er forelagt i Landstinget, er man ikke i Stand til at se, hvor vidttrækkende Konsekventer Vedtagelsen af dette Lovforslag i Forbindelse med det andet, der ligger i Landstinget, vil drage efter sig. — Jeg slutter med at sige, at idet den høitærede Minister er kommen med dette Forslag om et Tillæg til Søværnsloven og har derved vist, at han ikke betragter Søværnsloven som noget Urørligt, men som Noget, hvori man fra forskellige Sider kan være besejret til at foretage Forandringer, maa vi fra vor Side betragte Søværnsloven som forelagt her paany, saa vi maa tage op igjen de Spørgsmaal, som bleve drøftede og behandledes i 1880 og tage hele Søværnets Ordning under Behandling i Forbindelse med nærværende Lovforslag samt det, der foreligger i Landstinget, naar det kommer til os. Vi betragte ikke Ordningen i 1880 som længere bindende, end vi ere nødte til. Og naar den ærede Minister rører ved den, forlanger Mere, skjøndt han den Gang fik for Meget, langt Mere, end han burde have havt, kan det ikke undre den ærede Regjering, at man fra vor Side fremsætter Ønsker i modsat Retning.

Marineministeren (Ravn): Med Hensyn til de Bemærkninger, der bleve gjorte af det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), skal jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, hvad han jagde, at de Maximums udgifter, som denne Lov, men først om Række af Aar, kan medføre, er henved 200,000 Kr., eller lidt under 200,000 Kr., fordi Landstinget har gjort nogle Medtællinger. De Udgifter, der ere anførte, or jeg kan kalde det, indenfor Linien, til Stoler, omtrent 27,000 Kr., ville falde nu i disse første Aar, i hvilke Aar man jo ikke videre faar forøget Kadreerne og altsaa heller ikke faar forøget Udgift til dem, men Udgiften